

4. Al patrulea motiv întemeiat pe eroarea vădită de apreciere.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 27 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene prin încălcarea invocată de reclamantă la al doilea motiv.

Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2020 – Pluscard Service/EUIPO (PLUSCARD)

(Cauza T-669/20)

(2021/C 28/86)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Pluscard Service-Gesellschaft für Kreditkarten-Processing mbH (Saarbrücken, Germania) (reprezentant: M. Dury, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii figurative PLUSCARD – cererea de înregistrare nr. 1 494 424.

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 14 septembrie 2020 în cauza R 638/2020-4.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- reexaminarea motivelor invocate de EUIPO și a concluziilor formulate de acesta;
- admiterea în consecință a înregistrării semnului PLUSCARD astfel cum a fost solicitată, pentru toate clasele, inclusiv pentru clasele pentru care a fost solicitată;
- în plus, având în vedere barierele lingvistice specific care complică soluționarea prezentei cauze, solicită și recomandă deschiderea procedurii orale.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 18 noiembrie 2020 – Kühne/Parlamentul

(Cauza T-691/20)

(2021/C 28/87)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Verena Kühne (Berlin, Germania) (reprezentant: O. Schmechel, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei pârâtului din 17 aprilie 2020, completată la 21 aprilie 2020, de respingere a cererii reclamantei din 19 decembrie 2019 privind constatarea mobilității;
- obligarea pârâtului să deducă toate consecințele juridice în ceea ce privește aplicabilitatea mobilității reclamantei;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată;
- conexarea prezentei cauze cu cauza T-468/20 conform articolului 68 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe prejudiciul cauzat de decizia de respingere

- Decizia de respingere îi cauzează prejudiciu reclamantei în sensul jurisprudenței rezultate din Hotărârea din 1 februarie 1979, *Deshormes/Comisia* ⁽¹⁾, prin aceea că constată că reclamanta este supusă mobilității, chiar dacă efectele acestei constatări, diferite în timp, nu s-ar produce decât în urma unei decizii de transfer care, la momentul adoptării deciziei de respingere, mai trebuie să intervină.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe interesul constatării

- Reclamanta păstrează un interes în constatarea imposibilității pronunțării transferului său în temeiul regimului mobilității.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de solitudine

- Dreptul la viață privată și de familie și dreptul copilului minor de a întreține cu regularitate relații personale și contacte directe cu ambii părinți ar fi încălcate, dat fiind că familia reclamantei ar trebui să locuiască separat, fiica ar rămâne cu tatăl său la Berlin, iar reclamanta ar trebui să se mute singură la Luxemburg.
- Dreptul la egalitate în fața legii și la nediscriminare ar fi fost încălcat. Reclamantei, funcționar în cadrul unui birou de legătură al pârâtului, căsătorită și cu o fiică minoră a cărei îngrijire o asigură împreună cu soțul său, este supusă mobilității, din moment ce este transferată la Luxemburg. Funcționarii din cadrul unui birou de legătură care sunt despărțiți sau divorțați și care asigură în comun îngrijirea copilului sunt scutiți de mobilitate până la majoratul acestuia, fără să existe niciun motiv obiectiv pentru această inegalitate de tratament.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe caracterul disproporționat al transferului la alt loc de muncă

- Nu s-a procedat la o evaluare comparativă a intereselor reclamantei și ale pârâtului, în pofida faptului că acesta din urmă este ținut să o realizeze în temeiul obligației sale de bună administrare (articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene).
- Interesele protejate ale reclamantei prevalează în mod clar asupra intereselor pârâtului de transfer al acesteia.
- Transferul din biroul de legătură din Berlin la cel din Luxemburg nu este în interesul serviciului.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe un abuz de putere

- Pârâtul nu și-a identificat puterea de apreciere și, prin urmare, nu a exercitat-o.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe protecția încrederii legitime

- De la numirea reclamantei, în anul 2001, și până la adoptarea, în anul 2018, a deciziei cu privire la mobilitate de către Biroul Parlamentului European se aplica principiul că funcționarii din grupa AST, precum reclamanta, nu sunt supuși mobilității. Acest principiu este în vigoare de la data deciziei privind mobilitatea din anul 1998 și a fost confirmată prin deciziile privind mobilitatea din anii 2002 și 2004 ale Biroului Parlamentului European.
- Încrederea legitimă a reclamantei în existența în continuare a excepției cu privire la mobilitate a fost protejată. O modificare a regulilor impune stabilirea unor norme tranzitorii adecvate și a unor excepții adecvate. Perioada de tranziție de trei ani preconizată este inadecvată, întrucât nu se evită scindarea familiei reclamantei. Nu există o excepție pentru reclamantă.

7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe decădere

- Pârâtul a pierdut posibilitatea de a impune reclamantei mobilitatea prin intermediul schimbării locului de muncă, din moment ce, prin scutirea repetată a funcționarilor AST de la mobilitate, reclamantei i-a creat impresia că nu era de așteptat o schimbare a locului de muncă al acesteia.

(¹) 17/78, EU:C:1979:24.

Acțiune introdusă la 18 noiembrie 2020 – Canisius/EUIPO – Beiersdorf (CCLABELLE VIENNA)

(Cauza T-694/20)

(2021/C 28/88)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Maria Alexandra Canisius (Viena, Austria) (reprezentant: H. Asenbauer, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Beiersdorf AG (Hamburg, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementul verbal „CCLABELLE VIENNA” – cererea de înregistrare nr. 17 592 461

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 16/09/2020 în cauza R 2233/2019-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a deciziei atacate în măsura în care opoziția a fost admisă cu privire la produsele din clasele 3 și 6;
- obligarea pârâtei și a Beiersdorf, în cazul în care Beiersdorf se constituie parte în procedură, la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă;